

ται ουσιαστικά στοιχεῖα δύναμις φαντασίας, δύναμις μνήμης, δι' ἣν ὁ Ναπολέων εἶπεν ὅτι μεγαλοφυΐα χωρίς μνήμης εἶνε κατοικία ὠραία χωρίς ἐπιπλα καὶ φρούριον κραταιὸν χωρίς φρουρὰν, σωματικὴ ὑγεία καὶ προσωπικὴ ἀνδρία. Τὰ κυριώτερα λοιπὸν αὐτὰ προσόντα ὅστις γνωρίζει τὸν Γρίβαν δὲν ἀρνεῖται ὅτι τὰ ἔχει ἐν μικρῷ ἢ μεγάλῳ, ἀλλ' ὅπως δήποτε τὰ ἔχει. Γνωρίζει δὲ τὸν τόπον καλλίτερον παντὸς ἄλλου εἰδικοῦ, καθὼς ἄλλοτε ὑπηρετήσας ἐν τῇ ὄροφυλακῇ ἀν' ἀρκείαται δὲ ὁ στρατηγὸς νὰ ᾔηε τρόπον τινα ἀρχέτυπον ἀπαύγασμα τῆς φυσιογνωμίας τοῦ τόπου, οὐδεὶς παρὰ τὸν Γρίβαν εἶνε ἰθαγενέστερος στρατιωτικὸς. Βλέπων τίς αὐτὸν δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι αὐτὸς εἶνε ἡ Ρούμελη.

Προσόντα στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ ἀναντιρρήτως ἔδειξε πολλὰ προδιδασθεῖς ἐπὶ Τρικούπη ὑποστράτηγος καὶ διορισθεὶς ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ στρατοῦ. Ὁ προδιδασθεὶς καὶ διορισμὸς ἐκεῖνος εἶχε διεγείρει, ἀν' ἐνθυμηθεὶς τότε, δημοσιογραφικὴν καταγίγδα κατὰ Τρικούπη· ἀλλ' ὁ διορισμὸς ἐδικαίωσε τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ νεώκτριος χώρα, τὰ μεθόρια τῆς ὁποίας ἐνέμοντο ληστρικαὶ συμμορίας εἰς πλείστας διακλαδώσεις, ἐν τοῖς κόλποις τῆς ὁποίας περιεῖχτο σπουδαῖος μωαμεθανικὸς πληθυσμὸς, ἠσθάνθη τὴν δύναμιν τοῦ Κράτους εἰς τὴν προσηρτήθη αὐστηρῶς καὶ ἰδιαζόντως ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Γρίβα. Ἐνθυμηθεὶς πάντες πόσα παρατράγωδα ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν προσάρτησιν τῆς ὁμογενοῦς Ἐπτανήσου· ἀλλ' ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ ἑλληνικὸς στρατὸς, συμποσωθεὶς καὶ ποτε εἰς ἐπτακισχιλίους ἢ πλείους ἔτι ἀνδρας, ἦτο μηχανὴ κινουμένη ὑπὸ τὸ πρόσταγμα ἐνὸς ἀρχιμηχανικοῦ, τοῦ Γρίβα. Εἰς τὰς συμμορίας ἐνέπνευσε τρόμον καὶ τὰς ἐσάρωσεν εἰς τὸν μωαμεθανικὸν πληθυσμὸν ἀσφάλειαν καὶ πεποίθησιν εἰς τὸν ἑλληνικὸν νόμον· εἰς δὲ τοὺς ἰθαγενεῖς αἴσθημα τάξεως. Νομάρχης καὶ διοικητὴς καὶ ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Γρίβας· οἱ Τούρκοι τὸν ὠνόμαζον πασάν ὁ μόνος, ἔλεγον πασᾶς, τῆς Ἑλλάδος· ὅταν ἐξήρχετο ἐφ' ἀμάξης μετὰ τῆς προσηκούσης εἰς τὸ ἀξίωμα του πομπῆς, πλῆθος παρετάσσετο ἐκ σεβασμοῦ καὶ περιεργείας εἰς τὴν διάβασίν του. Κατὰ τὸ μεθοριακὸν ἐπεισόδιον ἢ δραστηριότης ἦν ἀνέπτυξεν, ἡ αὐστηρότης, ἡ ταχύτης, ἡ γνώσις τῶν χαρακτῆρων, ἡ πεποίθησις ἐφ' ἑαυτὸν, ἡ πλήρης ἀνάληψις τῆς εὐθύνης, ἔσωσε τὴν περίστασιν καὶ τὴν τιμὴν τῆς σημαίας. Ὁ ἡρωϊσμὸς τοῦ Μαυροδήμου καὶ τῶν εὐζώνων ἦτο ἡ ἀρχὴ τῆς νίκης· ἀλλὰ τὸ τέλος καὶ ἡ διαχείρησις τῆς πολεμικῆς ἀντιστάσεως ὠφέειλετο εἰς τὸν ἀρχηγόν.

Δύο ἀνέκδοτα τῶν πολυκυμάντων ἐκείνων ἡμερῶν φωτίζουσι εὐμενέστατα τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀρχηγοῦ.

Εἷς συνταγματάρχης ἐλάμβανε διαταγὰς διὰ νὰ ὀδεύσῃ κατὰ τοῦ δεινὸς στρατιωτικοῦ ἔχθρικοῦ σώματος.

— Ἄν τὸν κυνηγήσω, ἐρωτᾷ ὁ συνταγματάρχης, ὡς ποῦ νὰ πάγω;

— Ὡς τὴν ἁγία Σοφία.

— Καὶ ἀν' με κυνηγήσῃ ἐκεῖνος;

— Γιὰ νὰ μὴ σὲ κυνηγήσῃ, τότε τοῦ λέγει μετ' ἀποστροφῆς ὁ Γρίβας, φύγε ἀπ' ἐδῶ.

Καὶ τὸν ἐξαπέστειλε, διορίσας ἄλλον εἰς τὴν θέσιν του.

Εἷς ἄλλον ταγματάρχην τῶν εὐζώνων εἶχε τελεγραφήσει τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς συμπλοκῆς νὰ καταφθάσῃ κατεπειγόντως μετὰ τὸ τάγμα του χωρὶς ἄλλο εἰς Λάρισσαν.

Ὁ ταγματάρχης ἀντιτηλεγραφεῖ:

— Τὴ θεραπευτήριον ποῦ νὰ τ' ἀφήσω; Ἐπρόκειτο δὲ περὶ θεραπευτηρίου 7 στρατιωτῶν ὑπὸ ἓνα λοχίαν.

— Ἀφοῦ φροντίζεις διὰ τὸ θεραπευτήριον, ἀπαντᾷ ὁ

ἀρχηγός, νὰ μείνης ἐσὺ μετὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ νὰ παραδώσῃς εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν.

Ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ ἐκλογή τότε τοῦ ἀληθοῦς στρατιώτου, τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Γεωργίου Μαυραμιχάλη, καὶ ἡ παραχώρησις εἰς αὐτὸν πλοῦτου μέσων καὶ εὐκολιῶν καὶ ἐξουσίας, προστιθεμένη εἰς τ' ἀνωτέρω, ἀποδεικνύει πόσῃ γνώσῃ τῶν ἀνθρώπων ἔχει ὁ κ. Γρίβας, καὶ τῆς μιᾶς ποιότητος καὶ τῆς ἄλλης ποιότητος.

Περὶ τῆς αὐστηρότητος αὐτοῦ—καὶ αὐστηρότητος ἀδιακρίτου συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, φιλιῶν καὶ μῆ, ὡς ἐμπρέπει εἰ ἀληθῆ ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ, ὁμολογοῦσιν αὐτοὶ ἴσως οἱ ἐχθροὶ του ζωηρότερον τῶν φίλων του, ἀφοῦ δι' ἓνα ἐπίδεσμον, τὴν ὁποῖον ἔδωσεν εἰς πολίτην, ἐφυλάκισε τὸν ἀγαπητὸν του ἰατρὸν καὶ ἀξιόλογον φίλον μᾶς κ. Βερνάρδον.

Ἡ αὐστηρότης αὐτῆ ἔκαμιν ἐσχάτως ἓνα Μοίραρχον τῆς χωροφυλακῆς ἐν Θεσσαλίᾳ νὰ λέγῃ, τώρα ποῦ ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Λαρίσσης:

— Μόνον τ' ὄνομά του μᾶς ἔκαμιν νὰ κοιμώμαστε.

Ὁ δὲ ἀναποκριτὴς τῆς τεργεσταίας Νέας Ἡμέρας διηγεῖται τάδε: Ἄλθανός τις βέης, μέγα σημαίων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ἀργυροκάστρου, ἐπεσκέφθη πρό τινῶν μνηῶν τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ κτήματά του, ἐπανελθὼν δ' οἶκαδε διηγεῖτο ἐνθουσιωδῶς πρὸς τοὺς ὁμοφύλους καὶ ὁμοθρήσκους τὰς περιποιήσεις, ἃς ἐδαψίλευσεν αὐτῷ ὁ ἑλληνὸς σωματάρχης, καὶ τὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἣν ἀποκατέστησεν ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς. «Πρὸς τιμὴν εἶμαι πρόθυμος νὰ σᾶς δώσω στρατιωτικὴν συνοδίαν, εἶπεν εἰς τὸν βέην ὁ Γρίβας, ἀλλ' ἀνάγκη αὐτῆς δὲν ὑπάρχει, διότι οἱ κάτοικοι ἀπέρχονται νύκτα καὶ ἡμέραν ὅπου θέλουσι καὶ οὐδεὶς τοὺς ἐνοχλεῖ». Τοῦτο δ' ἀνομολόγει εὐγνωμόνως ὁ βέης ἀναφωνῶν: «Πρώτην φορὰν ἐκατάλαβα ὅτι ἔχω κτήματα, διότι ἐπὶ τουρκοκρατίας οὐδέποτε ἐτόλμησα νὰ τὰ ἐπισκεφθῶ ἐκ φόβου τῶν ληστῶν».

Ποῖον δὲ νομίζετε τὸ αἴτιον τῆς μετὰ τοιαῦτα ἀποτελέσματα ἀπομακρύνσεως τοῦ κ. Γρίβα ἐν Θεσσαλίᾳ; Ἡ πολιτικὴ! Ὁ ἀνώνυμος Νομάρχης κ. Θεοχάρης ἔφαγε τὸν μεγάλωνυμον ἀρχηγὸν Γρίβαν. Καὶ ὁ κ. Τρικούπης, ὁ ἀνκηρύξας θεῶν μεγάλην τὴν μικρὰν πολιτικὴν, εἶνε ἔτοιμος νὰ θυσίῃ τὸν Γρίβαν εἰς τὸν Θεοχάρην, τὴν Θεσσαλίαν εἰς τὰς ἐκλογάς. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ θυσία αὐτῆ δὲν θὰ γίνῃ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐλαφρότητος, μεθ' ἧς ἐγένοντο τόσα ἄλλα. Καὶ τοῦτο, διότι εὐτυχῶς δὲν εἶναι μόνον θυσία διὰ τὸν τόπον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν κ. Τρικούπην προσωπικῇ.

Καλιεὶδαν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ Δήμαρχος Κρωπίας Ἀλέξιος Ἰωάννου κατηγγέθη πρὸ ἔτους ἀκριβῶς παρὰ τοῦ ἰατροῦ Κορωπῆ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιστρατείας, ἐξέδωκε ψευδὲς πιστοποιητικὸν δι' οὗ ἀπηλλάγη τοῦ στρατοῦ στρατεύσιμος φίλος του. Ἡ δὲ μανθάνομεν ὅτι ὁ αὐτὸς Δήμαρχος καὶ ἄλλα ὅμοια κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐξέδωκε ψευδῆ πιστοποιητικὰ, ἀνθ' ὧν ζητεῖ σήμερον τὰς ψήφους τῶν δημοτῶν Κρωπίας ὅπως προσεχῶς ἢ εἰς θέσιν χειρότερα νὰ πράξῃ. Τί δὲ ἐπραξεν ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐν τῇ προκειμένῃ κατηγορίᾳ; καθέυδει; ἢ τὰ ἐσκέπασεν, ὡς λέγεται ἐν Κρωπία; Νομίζομεν ὅτι αἱ ἐγκληματικαὶ πράξεις τῶν ἀρχόντων δέον ἀμειλίχτως νὰ τιμωρῶνται καὶ τάχιστα νὰ διεξάγονται· ὅταν τοιαῦτα καταγγελοῦνται εἰς τὰ ἀρ-

χειά τῆς ἀνακρίσεως, ἵνα διὰ τοῦ χρόνου παραγραφῶσι, δι' αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης δύνωνται τὸ θράσος πρὸς τὸ ἐγκληματεῖν. Ἡ καταγγελλομένη πρᾶξις τοῦ δημάρχου Κρωπίας ἔδει νὰ ἦτο ἡδὴ περαιωμένη, ὥστε οἱ δημόται Κρωπίας νὰ ἐγνωρίζον καὶ ἐπιτήμως τοῖς ποινῶν τοῦ νῦν καὶ μέλλοντος ἵσως τοῦ δημάρχου των.

Εἰς ἓν ἐκ τῶν τελευταίων φύλλων τῆς *Κλειοῦς* ἐπιστέλλων τις ἐκ Γερμανίας πολλά καὶ δριμύνα περί τῶν γερμανιοῶν πανεπιστημίων, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐν αὐτοῖς ἐπίδοσιν τῶν ἐλλήνων σπουδαστῶν, καταλήγει τὴν διατριβὴν τοῦ δι' ἀναγγελίας, ἧτις εἶνε χονδρὸν χονδρὸν ψεῦμα. Θέλων δαλονότι νὰ ἀποδείξῃ τῇ αὐστηρότητά τοῦ ἐν Λειψία Πανεπιστημίου γράφει ὅτι ὁ νέος κ. Δημήτριος Δεληγιώργης, ὁ ἐκεῖ τὰς σπουδὰς του ἐσχάτως περαιώσας, καὶ τοι φιλόπονος καὶ εὐφυῆς, δὲν ἔτυχε διδακτορικοῦ διπλώματος. Ἄλλ' ἡμεῖς γινώσκωμεν ὅτι ἔτυχεν ἐξαιρετοῦ διδακτορικοῦ τοιοῦτου, τοῦτο δὲ δηλοῖ καὶ τὸ εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν εὐρισκόμενον ἀντίτυπον τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω Πανεπιστημίου χορηγηθέντος αὐτῷ διπλώματος.

Ὡστε ὁ Κύριος ἐκ Γερμανίας ἐπιστέλλων πρὸς τὴν «Κλειῶν» ἢ ἐν ἀσυγγνώστῳ ἀμελείᾳ ἔγραψεν, ὅτι ἔγραψεν, ἢ ἐν ἀνοήτῳ κακοβουλίᾳ, πιστευομεν δὲ μᾶλλον τὸ δεύτερον, γνωρίζοντες τὸν φθόνον καὶ τὴν κακεντρέχειαν, ἧτις μαστίζει διεσφαρμέναις φύσει καὶ κτηνώδους ἀνατροφῆς τυχόντας χαρακτῆρας. Ὡρῆιτε δὲ νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀριστεύσαντος ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ μεγάλου πολιτικοῦ δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀπορριφθῇ ὑπὸ οἰουδήποτε Πανεπιστημίου, διότι τὸ τοιοῦτον δὲν θὰ τῷ ἐπέτρεπεν οὔτε ἡ κληρονομικὴ μεταδιδομένη εὐφυΐα, ἀλλ' οὔτε ἡ ἐκτακτος φιλοτιμία ὑπὸ ἀνατροφῆν καὶ ἐπίβλεψιν τοιοῦτου αὐστηροῦ πατρὸς ὅσον καὶ αὐστηροῦ κυβερνήτου.

Κερδοσκοπία εἰς τὸ ψωμί τῶν φυλακισμένων δὲν γνωρίζομεν φρικτώτερον ἐμπόριον. Πρέπει νὰ δηλητηριασθῇ ὁ κατάδικος εἰς τὴν μοναδικὴν τροφὴν ἣν ἔχει πρὸς συγκράτησιν τῆς ταλαιπώρου ζωῆς του, ὡς νὰ ἦτο καταδικασμένος εἰς τὸν διὰ κουραμάνας θάνατον διὰ νὰ κερδίσῃ ὁ ἔμπορος. Πάλιν ὁ ἄρτος τὸν ὁποῖον χορηγεῖ ὁ προμηθευτῆς Κόκκλακαὶ Μεδρσεὲ ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῶν φυλακισμένων, πάλιν ὁ ἱατρός τῶν φυλακῶν καὶ ὁ νομάρχης δὲν τὸν ἐνέκριναν καὶ πάλιν ὁ τμηματάρχης κ. Βαρελίδης ἐπιμένει νὰ μὴ διατάξῃ νέον διαγωνισμόν ἢ καὶ ὅχι διαγωνισμόν, ὅπως εὐρεθῇ ὁ κατάλληλος νὰ τροφοδοτῇ ἐν υἰείᾳ καὶ μὲ τὸ ἀζημιώτόν του τοὺς δυστυχεῖς φυλακισμένους.

Χθὲς εἰς τὴν *Τραβιάτα* ἤρχισε νὰ ψυχαλιζῆ. Ἡ μουσικὴ ἐδέεσε νὰ διακόψῃ. Ὁ κόσμος ἐφώναζεν ἐξακολουθήσιν. Τὰ βιολιά τῆς ὀρχήστρας ἀπήντησαν ὅτι βρεχόμενα δὲν παίζονται.

Τότε ἀναστάς ὁ φίλος Κολοκοτρῶτης εἶπε :

— Δὲν πειράζει, ἅς εἶνε καὶ χωρὶς βιολιά.

Τὸ πρῶτον Χάβας τὴν 31)12 Ἰουνίου ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς μακαρίους κατοίκους τῆς Θεσσαλονίκης τάδε :

«Communes Fitz Maurice dit Wyndham regut instructions d'accepter droits 8 ο)ο ad valorem pourvu négociants Anglais opposent pas.»

Ἐπεὶ μεταφραζόμενον σημαίνει : Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὁ Φίτις Μῶρις εἶπεν ὅτι ὁ Οὐίνδχαμ ἔλαβεν ὀδηγίαν νὰ δεχθῇ τὸν φορὸν 8 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἀν οἱ ἔμποροι Ἄγγλοι δὲν ἐναντιοῦνται.»

Πῶς δὲ τὸ μετέφρασεν ὁ φασινὸς *Φάρος Μακεδονίας* τῆς 1 Ἰουνίου :

«Ἡ κοινότης Φίτις-Μῶρις, ἐπιλεγομένη Οὐίνδχαμ, ἔλαβεν ὀδηγίαν ὅπως παραδεχθῇ 8 ο)ο δικαιώματα» κτλ.

Ὁ γνωστότατος ἐκ τῆς *Κλειοῦς* καὶ τῆς *Ἡμέρας* ὑπουργὸς Φίτις-Μῶρις ἔγινεν ὁ ταλαίπωρος Κοινότης, ὁ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ πρῶην ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένος Οὐίνδχαμ κοσμητικὸν ἐπίθετον τῆς ἐν λόγῳ Κοινοτήτος !!!

Ἐπὶ τοιαύτης ἐκλαμψίας κατελήφθη ὁ κόμης Κουτούβαλης ἢ Κουτῶν βαλῆς, ὡς ἐν Θεσσαλονίκῃ προσονομάζεται.

ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΩΝ

Ἐξεδόθη *Λογοδοσία* τῆς διοικήσεως τὰ τῆς συντεχνίας τῶν ὑποδηματοποιῶν ἐφορίας ἀπὸ 11 Μαΐου 1882—30 Ἀπριλίου 1883 ὑπὸ τοῦ προέδρου κ. Ν. Ζαμανίκου.

Ἡ περιουσία τοῦ Σωματείου ἀνέρχεται εἰς δωδεκακισχίαις δραχμας, ἀν καὶ τοῦ νέου τῶν ὑποδηματοποιῶν σωματείου ἢ ὑπαρξίς ἀριθμεῖ τρία καὶ μόνον ἔτη, τοῦ παλαιοῦ ὄντος ἐνός τῶν ἀρχαιοτέρων, ἀπὸ τοῦ 1848, ἀλλὰ περιπεσόντος εἰς μαρasmus καὶ τώρα σχεδὸν μὴ ὑφισταμένου. Σκοπὸς τοῦ Σωματείου εἶναι ἡ περιθαλψίς τῶν ἀσθενούντων καὶ ἡ τῶν γερόντων καὶ ἀπομάχων τῆς συντεχνίας. Περιθάλλονται δὲ οἱ ἀσθενεῖς ἐλευθεριώτατα, διότι χορηγοῦνται αὐτοῖς ἱατρὸς καὶ φάρμακα δωρεάν, δύο δὲ δραχμαὶ πρὸς διατροφὴν καθ' ἑκάστην. Οὕτω κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐδαπανήθησαν δι' ἀσθενεῖς χίλιαι διακόσαι περίπου δραχμαί. Αἱ δὲ εἰσπράξεις τοῦ σωματείου εἰσῆλθον τὰς τρισχιλίαις δραχμας· ἀν καὶ ἐκ τῶν 536 μελῶν, τακτικὴν ἐβδομαδιαίαν καταβολὴν ἐπλήρωσαν μόνον 140 μέλη, δὲν ἐπλήρωσαν δὲ τὰ 396. Ἴσως θὰ συνετέλεσεν εἰς τοιαύτην καταπληκτικὴν καθυστέρησιν ὁ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπικρατήσας ἐρεθισμὸς μεταξὺ ἐργοστασιαρχῶν καὶ ἐργατῶν—διότι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν τάξεων συγκροτεῖται τὸ σωματεῖον—συνεπεία τῶν ἀπεργιῶν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἡμερομισθίου καὶ τῆς προσκλήσεως ὑποδηματοποιῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς· ὅλη δὲ ἡ δραστηριότης καὶ ἡ ἠπιότης τοῦ χαρακτῆρος τοῦ μέχρι τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς προέδρου κ. Ζαμανίκου—ἐκλεχθέντος διαδόχου τοῦ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Γεωργίου Περπινιά—ἐναύγησε κατὰ τῶν καθυστερημάτων αὐτῶν, λαβόντων τοιαύτας διαστάσεις. Ὅ,τι ἀξιεπαίνως κατάρθρωσεν ὁ τῶς πρόεδρος, ἦτο νὰ συγκρατήσῃ τὸ σωματεῖον ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ, διότι σκέψις ἐγένετο νὰ παρεκτραπῇ τοῦ σκοποῦ του, ἐπιχειροῦν ἄλλα τὰ ὁποῖα βεβαίως θὰ ἐναυγῶν καὶ καταστρέφων κατὰ συνέπειαν καὶ αὐτὴν τὴν φιλανθρωπικὴν του ὑπαρξίν. Ὁ κ. Ζαμανίκος ἀντέστη ἐπιμόνος, εἰπὼν ὅτι ἐπὶ τῆς προεδρείας του τοιοῦτό τι δὲν θέλει συμβῆ. Οὐχ ἦττον νομιζόμεν ὅτι ἡ νέα Ἐφορεία καὶ ὅλη ἐν γένει ἡ συντεχνία πρέπει νὰ σκεφθῇ πῶς νὰ ἀναζωπυρηθῇ τὸ πρὸς τὸ σωματεῖον αἶσθημα τῶν μελῶν, ὥστε νὰ γίνεται τακτικὴ πληρωμὴ τῶν καταβολῶν. Ἡ ἀναζωπύρησις αὕτη θὰ συντελεσθῇ νομιζόμεν διὰ τῆς ἐξαπλώσεως τῆς προνοίας τοῦ Σωματείου καὶ ἐπὶ τὰ ὑγιᾶ μέλη, διὰ φροντίδος φερ' εἰπεῖν ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων ἢ τῆς φροντίδος ἐνοικιάσεως ἢ καὶ οἰκοδομῆς, διὰ μεθόδου τινος οἰκονομικῆς, υγιεινῶν κατοικιῶν, καὶ ἄλλων παρομοίων ἀναγκῶν.